

צעזהי, יום נ' למדר וישמרתם לעשיות כבל אשר יוריך שנת תרצ"ז.

הוֹד הַמֶּלֶךְ עֲזָה הָאָט גַּעַשְׁרִיבָעֵן אֵין תְּהִלִּים "עַל זֹאת יַתְפַלֵּל בְּלִזְבּוֹד אֶלְיךָ לְעַת מֵצָא", שְׂמִינִית אֵין דַי סְפָרִים לְעַת מֵצָא זוֹ מֵצָוי הַנֶּפֶשׁ. אֵלֹא מַעֲנָצָשׁ בְּרוּךְ בְּעַטְעָן הַשִּׁיחַת בְּשִׁיעַת עַר בְּרוּךְ אַבְגָּעָבָעֵן דָּאמֵן נְפֵשׁ צָו הַשִּׁיחַת וְאֵם הָאָט אִידָם עַם גַּעַשְׁעָבָעֵן עַר וְאֵל קַעַנְעָן רַעַדָעֵן אָוֹן וְאֵל זִיּוֹן בְּרוּךְ שְׁבֵל עַר וְאֵל קַעַנְעָן אַנוֹגָעָן וְאֵם עַר בְּרוּךְ, אַבְעָר נִיבְטָר יַעֲדָעָר אֵין זְבוֹבָה דָאָצָו, דָאָהָעָר הַאָבָע מִיד גַּעַנְיָמָעָן שְׁרוּבָעֵן דַי פָּאָר שִׁירָות אָוֹן אַנְגָּעָן וְאֵם אֵיךְ קַעְזָן בֵּין אִיד בֵּין נָאָד בְּיָם כָּחָ אָוֹן בְּיָם שְׁבֵל.

יצחק אבינו ע"ה וווען ער האט געווואלט בענטשען עישוּן האט ער
עוזאנט "הנה נא זקנתי לא ידעתי يوم מותי", ברעננט דשי אמאמר אמר
ידי יושע בן קרחה בישמעיע אדס לפלך אבותתו ידאג חמיש שנים לפלנידז
חמש שנים לאחריהם, איד בין שווין זיה די חמיש שנים פון מאטאענט צוים
ערלאיבער, נאר אין די חמיש שנים לאחריהם פאן דער מאמעט צוים בין
יעיך נאר ניכט פערלאיבער און בפרט איז בין אויך ניכט גענגאליך נבריאת
אגונך, דאדיוך האבע איך געומען צו שעדייבען די פאר שעדרוּת, דאמ איז
יערד צוויטער מעט פאן מײַן ישדייבען.

לען זיך ניכט שטירען און זויפען מיט די שמעהעדיגע זאבען, האט די תורה
האט מהתר געווען פיר נישים זיך צו צירען און שטירען אבעד דאס איז
נאָר איז דער הייס זיך זאל געפֿעלען. פיר איזה טאן אבעד ניכט איז די
גאָסען געגען אַ פרעמאָדען זדיל.

3. וועל איך איך בעטען אויף די זאבען וואָס די וועלט שטייט:
תורה, עבודה גAMILT חסדים. דאס איז ידיע פון די ספרים הכהושים דאס
מען סיימט אויף יענען עולם פרענש מען קבעת עתים ל תורה, לבארה
האט געברוייבט שטיין קבעת עת ל תורה, נאָר איך מיין דער פישט איז
אווי: קבעת עתים ל תורה דאס יעדעם מאהָל וווען אַ מענטש האט צייט,
עד איז ניכט פערנימען איז געשעט אבעד איז איז אַרבײַט, זאל ער זיך
געמען אַ ספר און עטוואָס לערנען. ניכט זיצען בטל אבער חיז רעדען
דברים בטליים און איך דaab מיך איך אווי געפֿידט וווען. איך דaab ניכט
געאָרבייט און בין געווין בבריאת הגוף האבע מיר געומען אַ ספר און
געלאָרט וויניגער אבעד מעד נאָר. ניכט זיצען בטל, בעט איך איך איך
מיינע ליעבע קינדר ער אַהֲרֹן זענט ב"ה אלע ניכט גענצעלך כינע בורדים
חיז אַהֲרֹן קענט ב"ה אלע אַבְּיסָעֵל לערנען בעט איך איך וווען אַהֲרֹן ווועט
זאָר אַהֲרֹן, צוית האבען זאלְעִז אַהֲרֹן איך געמען אַ ספר איז לאָנה
האט מען ליין געדולד גטרא צו לערנען געמעט מען אַ מנידת ספר, איז
בעלהויפט איז ספרי מוסר זאלְט אַהֲרֹן יעדען טאג לערנען און איך בעט
השיות ער זאל איך געבען הרחבות הדעת אַהֲרֹן זאלְט הענען לערנען
מתוך נחת והרחהה.

עובדת, די גمراָן זאנט איזהו עבודה שהיא בלב זו תפלה, ערישטענס
בעט איך איך אַהֲרֹן זאלְט ניכט דאוועניין בעל פה נאָר אוים אַסידָה,
צווישענס בעט איך איך אַהֲרֹן זאלְט איז זיון האבען פירש חמלות, יעדער
איינער פָּאָן איך זאלְט זיך זעהן צו קויפֿען אַ פראָסט סידָר מיט ערבי
דייטש און וווען אַהֲרֹן ווועט נאָר געדולד האבען אַבְּיסָעֵל לערנען די דייטש
וועלבעס אַהֲרֹן ווועט ניכט פֿאָרְשְׁטִין, וויל וואָס פיר אַ טעם האט דאס מען
שטעלט זיך בעטען פיר דען מלך מלכי המלכים הקב"ה און ווועגען זיין
איינגען אַנטערעס און מען וויסט ניכט וואָס מען רעדט און בבל ויה
איז דאס תהלים איך, אַהֲרֹן זאלְט זעהן דאס וווען אַהֲרֹן זאנט תהלים זאלְט
אַהֲרֹן פֿאָרְשְׁטִין וואָס אַהֲרֹן זאנט, דוד המלך ע"ה האט געמאָט דאס
תהלים, יעדער איינער זאלְט פָּאָר זיך איך בעטען דאָר זינע שירות
ותשבחות, ברוחך מען זעהן זיאָל וויסקן וואָס זאָדעדט. עט איז דאַת תהלים זיך
טיט ערבי דייטש וואָס יעדער איינער קען זיך נויניג אַיסלענדגען די דייטש

מען זאל נאר וועלען. דאהער בעט איך איז איד זאלט מיך פאלגען
איהר זאלט איך קויפען תhalbט מיט עברי דײַיטש און איהר זאלט פער
שטיין וואס איהר זאנט, ווירד איך גוט זיין בזוז ובעא זיל.

גAMILT חסדים. די גمرا זאנט מיט ז אבען און גAMILT חסדים נרעז
סעד פאן צדקה בעט איך איך איהר זאלט זעהן מקיש זיין גAMILT חסדים
מיט די אלע ז אבען. גAMILT חסדים ניט אן סי בי לעבעדיגע סי צי
טויטע. איהר זאלט טין גAMILT חסדים מיט לעבעדיגע, הן א טובה טין
טוט עטוואם ליעין און מיט דען גוף העלפֿען יונען וואס ער ברוייך און
איבערהייפט איינער דען אנדרען פאן צוישען איך, א ברודער אבעז
א שועטער אבער א קרוב, הקרוב קרוב קודה, אפילו מען וויסט און עט
בען דאפאן ארויסקמען א שטיקעל דעה פאָר זיך, זאלט איהר איך דען
ניבט קיקען, וויל און עט קימט פֿיר זיך ניבט ארויס א דעה, הייסט ניבט
פֿיר יונען א טובה געטען, עט הייסט נאר זה נזגה זהה לא חסר און און
מען טיט דאמ איך ניבט, הייסט דאמ נאר מרדת סרום, ובעפֿל זה איהר
זאלט און ניבט מנקא זיין איינער און אנדרען אפילו וווען עט ווועט חז
איינעם פאן איך ניבט גוט ניין, וויל דבֿען תלוי גאָזֶל און און איינער
האט ריל א געטינן מיל, וואס און יונען שומדיג, איך און און אנדרען
זיך ניבט מנקא זיין נאר יעדער זאל זיין א שטח בחלקן, און גטיז
מיט טויטע, מקיש זיין הלאה חמאת און זיך אען ברוייך צו שטיער געטען
אויף צרכី קבורה או איהר וועט זיין ביטולת, איך הייסט גAMILT חסדים
בין ליענים בין לעשירים אמאָל מײַנט מען או איינער און און עושׂו
און מען ברוייך עם ארויסהעלפֿען, דאמ הייסט איך גAMILT חסדים. השיעית
זאל איך העלפֿען מקיש צו זיין די מצוה מתוק נחת וחרחה.

נידול בנים. דאמ און ביידער היינטיגער וועלט לײַדיך זעהר אשועער
ואך קינדר מנדל צו זיין על ברבי התחורה. ויהראה, עיב בעט איך איך
לייעבע קינדר איהר זאלט איך זעהן מטאָטזין. זיין און איהר זאלט זיער
אבט געבען אויף די קינדר, ערשותענס זאלט איהר זעהן אין דער חיים
די קינדר זאלען נזהר זיין און נטילת דיט, נאגז פֿריה ניבט אַרְוָמְבִּין
אום אַבְּגָעָנָאָסָעָן די דענָה, איך זאלט איהר זעהן זיך זאלען נזהר זיין און
ברבת הנחנין זיך זאלען כיין ישום זאך ניבט עסען אַהֲן א ברבָּה און דאמ
אויך נאך טעהד מוטל אויף דער מיטטעה, וויל דער פֿאָטָעָר און גוּטָאָלָע
מאָל אין העד חיים וווען דאמ קינד עצמן, דארום בעט איך איך לייעבע
מענטצער און שנדען איהר זאלט הטענה האבען אויף איזערע קונדער
זאלען יעדעם מאָל א ברבָּה מאָבען איך זאלט איהר זעהן דאמ קינד

אל רײַן זײַן און זיך וואשען די הערז ווען זיך וועלען מאבען אָ ברכה, אויך
אָלט אִידר זעהן די קינדער אַנדיגגען בֵּי אַיִן מלמד אָירא שמיים און
זיבט אַנגאנצען פֿערְלָאָזען זיך אַזיך דען מלמד, נאָר אִידר זָאלט מְקִים
זְיַין וְלִמְדָתָם אֶת בְּנֵיכֶם אִידר זָאלט אַלְיוֹן אַבָּאָבָט גַּעֲבָעָן זְיַי זָאלעָן לְעָרֵ
עָן אַזְיַן דָּעֵר הַיִּם וְעוֹן דָּעֵר מְלִמְד לְעָרְנָת נִכְטָה, אַלְיוֹן מִיט זְיַי לְעָרֵ
עָן אַבְּעָרְהוּיפְט שְׁבַת הָאָב אַז מִיט אַיִד אָלָעָן מָהָל אַלְיוֹן גַּעֲלָנָרָט
אָלָט אִידר מִיט אַיִעָרָע קִינְדָּעָר אַיִד אָזְזִיג זְיַין אַזְיַן בַּיִּים דָּאוּעָנָעָן
אַזְיַן שְׂיִלְל אַזְיַן בִּיהְמָד אַבָּאָבָט גַּעֲבָעָן די קִינְדָּעָר זָאלעָן שְׂטִיעָן לְעָבָעָן אַיִד
אַזְיַן נָאָבָאָגָעָן בְּהֻובְשָׁע אַזְיַן נִכְטָה אַרְימְלְוִיפָּעָן אַזְיַן דָּעְרוּיְסָעָן, בְּזָכוֹת זָה וּוּירָד
אִידר זְיַי זְוָבָה זְיַין מְגַדְלָה זְיַין מְתוֹךְ גַּחַת וְהַרְחָבָה.

מישא ומתרן באמונהה. דאמ איז אינט פון די פראגען וואם מען פרענט
ווײַא מען הוינט אויַף יונגעט עוילט. אויב צען האט עהרטיך געהאנדעלאט.
אבער בעהיר ווער קען דאמ זאגען, דאסס ער האט עהרטיך געהאנדעלאט.
דאמ איז במעט נאר ניבט מענלייך, הנס וואס איז מענלייך געווען האב איד
פֿאַזְדָּ נעהיטען אַיךְ זָאֵל עהרטיך האנדַלְעַן. עט איז אבער ניבט מענלייך
מען זאַל זיין יצא נהי, דאַהעַר בעט אַיךְ די אלע וואס וועלען זיין בַּיִ מִין
אוֹזֶה אָז עט זוירד זיין אַיזַּגְּזַעְתָּן זעלטער האבע מיט איזס געהאנדעלאט
בעט אַיךְ איהם פֿאַלְלַטְה האבע עטוואס ניבט עהרטיך געהאנדעלאט זאַל
עד מיר מיחל זיין במחילה גטורא. און פֿאַלְלַטְה זוירד ניבט זיין די מיט
זעלבע האבע געהאנדעלאט, בעט אַיךְ די וועלגע וועלען יא זיין זאַלען
זווידיע זיין דאמ אַיךְ בְּצַעַט יעדען אַיזַּגְּזַעְתָּן וואס האב מיט איהם אמאהַלְלַטְה
עטוואס פֿאַרְהַאנְדְּזַלְלַטְה און אוֹז עט איז ניבט געווען עהרטיך, זאַלען זיין מיד
זוחל זיין, בנדרו נײַן אַיךְ אַיךְ גוֹחֵל טַיְרַיְהָ יעדען אַיזַּגְּזַעְתָּן וואס האט מיט
זוחל עטוואס ניבט עהרטיך געהאנדעלאט, אַחְזָן וועלגע האבען בַּיִ מִין
זומביון צונגענאמבען באָר געלַד און האבען מיד ניבט אַבְּגַעַנְעַבְּעַן פֿיר
די בַּזְן אַיךְ גוֹטַט מְרוֹחֵל, נְאָךְ זַיְהָ זָאַבְעַן אַטְרִיךְ אַבְּגַעַנְעַבְּעַן פֿיר מְוִינָע
זודישים, זיין זוירד פֿאַמְּלַאְתָּן גְּמַחְלָן ווּרְגַּעַן, אַיךְ בַּיִן אַיךְ געווען אַפָּאָר יאָהָר
אַנְבָּאָי צַדְכָּה, האָב צוֹאַבְגַּעַנְזַוְעַן זעלַד פֿיר די אַדְיָמָעַ אלְמָנוֹת, פֿאַלְלַטְה
הָאָב אַיךְ נִבְטַת עַרְטִיךְ צוֹטְבִּרְתָּן, אַבְּצָר זָאָב גַּעַונְבַּעַן פֿאָן אַזְאַלְבָּעַן וואס
הָאָב נִבְטַת גַּעַדְאָרְשָׁת גַּעַדְמָעַן, בעט אַיךְ יעדען אַיזַּגְּזַעְתָּן גַּעַונְבַּעַן אַזְאַלְבָּעַן זיין.
אונ הַשְׂיִיחָת זאַל אַיךְ הַעַלְתָּעָן אַיזְהָר זאַלְעָתָן קענען עהרטיך האנדַלְעַן און
זַוְּ נִבְטַת אַגְּבָרְעָנְגָעָן פֿיר קִיְוּעָם אַפְּזִוְתָּה אָזָן וואס אַיזְהָר זעַטְמָ שׂוֹלְדִיג
אַל אַיךְ חַצְיָת הַעַלְתָּעָן אַיזְהָר זאַלְעָתָן קענען יעדען אַיזַּגְּזַעְתָּן בַּעַצְאָהָלְעָה
אַמְּיטָמָעָן זאַל קענען רַיְזָן קַזְעַעַן פֿיר דַעַן בַּדְשָׁלָן מעלה.

ארַ האָבעַן אִידָּ אַנְטְּרָאָנטָן זָ אַבְּעַן וְעַעֲן דֵּי 50 יְאָהָרָה וְאַפְּהָנָה
הָאַפְּהָנָה אַיְבְּרָעָעָטָה דָּבָר מְעַנְתָּשׁ כֵּן תְּעַבְּעַן וְעַלְלָעַן האָבעַן בְּעַדְמָה שָׂוֹן
כָּאַהֲרָן אַבְּרָעָעָטָה אַהֲרָן בְּן חִינְמָה בְּזֵה פְּנֵי דֵי 65 יְאָהָרָה הָשְׁוֹרֶת וְאַרְ
מְרַד הַעֲלָפָעָן נָאָר אַיְסְטוּלְעָעָטָן דֵי אַיְבְּרָעָעָטָה אַהֲרָה יְיִפְּרָעָל עַל הַאָטָה כְּנָה
בְּרַד גְּעַלְעַקְעָקָה עַם אַגְּלָל זְיַן חַדְדָה נָאָר אַגְּמָנָטָה אַיְסְטוּלְעָעָטָה דָּאָר נְבָט וְעַן
זְיַן צִיְּמָה רִימָטָה דָּאַהְעָרָה בְּעַט אַהֲרָן אַיְבְּרָעָעָטָה פְּנִידָעָה אַהֲרָן וְאַלְמָט אַהֲרָן
חַטְמָה כְּהַדְדָה זְיַן תְּזֵה אַהֲרָן בְּעַט אַהֲרָן דֵי בְּמָה, עַדְשְׁטָעָנָה אַלְמָט וְהַ
חַטְמָה כְּהַדְדָה נְבָט מְחֻטָּקָה תְּזֵה נָאָר חַבְרָה מְשֻׁנָּה מְעַנְמָשָׁעָה אַהֲרָן וְאַלְמָט זְיַן
צְבָלִי יוֹם זְיַן אַהֲרָן וְאַלְמָט לְאַזְעָן וְאַרְעָעָעָן דֵי מְהַהָּה מְעַן זָאָר דֵי קְעָמָן
מְבָלָן אָן פְּנֵי זָאָר מְעַן אַהֲרָן טִיבָּל זְיַן אָן דָּעַר מְקָה.

לְזֵן חַפְּרָד זְאַלְמָט אַהֲרָן מְדָנָה גְּאַזְעָן מְאַבְּלָן אַהֲרָן וְיִסְעָן דָּעַר
סְפָחָן וְוְלָא נְאַבְּלָאָעָן שְׁבָחָה אַבְּלָעָן אַהֲרָן וְיִסְעָן פְּנִידָעָה מְעַנְמָה אַהֲרָן
הָאַבְּלָעָה וְאַמְּמָעָן מְעַן זְאַלְמָט מְדָנָה נְאַבְּלָאָעָן אַפְּלָוָן אַהֲרָן דָּאָר אַמְּמָה גְּעַמְּמָה
עַמְּמָה גְּנָטָסָה מֵי יְהָדָעָה אַבְּלָעָן אָן גְּעַוְעָן עַהְרָלִיבָּן לְשֵׁם שְׁמָה אַהֲרָן אַ
פְּנִיאָה דֵי אָן אַיְזָה דְּקָן שְׁלָמָה הָאַמְּתָה וְעַדְמָה זְעַן עַרְשָׁתָה גְּעַמְּמָה וְאַמְּמָה מְעַן
הָאַמְּמָה אַהֲרָן אָן אָן מְעַן וְאַמְּמָה אַיְזָה זָאָר שְׁבָחָה וְאַמְּמָה אָן אָן עַמְּמָה
נְבָט גְּעַיְעָן, קְעָן מְעַן נָאָר דֵי מְעַדְדָה וְזָאָר קְאַדְהָן נָאָר אַסְעָרָה וְאַבְּלָעָן
וְזָעָן אָן זָהָר מְהַהָּה מִית אַיְזָה עַהְרָלִיבָּן זָהָר זְאַלְמָט זְעַן זָהָר אַהֲרָן
נְהַדְדָה זְיַן הַקְּפָהָה אָן הַפְּלָקָהָה וְאַמְּמָה שְׁמִיעָה אָן מְעַבְּדָה וְבָקָר זְאַלְמָט זְעַן
מִין נְשָׁמָה אַהֲרָן מְתָפָלָן זְיַן וְהַזָּה רְהָמָה בְּפָרָן.

אָן חַבְּהָה דְּדָבָה פְּנֵי עַרְבָּתָה הָאַבְּעַן גְּעַזְעָה דָּאָר עַל שְׁדָיָה
הָאָמָמָה בְּלָהָבָה זְאַגְּעָן בְּרוֹדָמָה זְעַן אָן זְיַן האָבעַן דָּאָר אַהֲרָן מְקָרִים
זְיַן דֵי מְזָוָה עַשְׂה פְּנֵי וְנְקִדְשָׁתָה בְּרוֹדָמָה בְּנֵי יְשָׁדָאָה וְזְעַגְעָן גְּשָׁמָה פְּנֵבָה
הָאַבְּעַן בְּעַט אַהֲרָן לְיִצְחָק קְרָבָה אַהֲרָן זְאַלְמָט מְזָה אַהֲרָן גְּזָה וְזָהָר
מִת דָּעַר מְזָה אָן אָן זְיַן חַאְבָעָן דֵי מְזָה מְקָרִים זְיַן גְּתָהָה וְגָמָה
אַהֲרָן זְאַלְמָט אַהֲרָן גְּבָתָה זְיַן אַהֲרָן כְּרָבָה צְעַדָּה וְזְגָעָה, מְזָה מְזָה גְּבָתָה
אַהֲרָן זְאַלְמָט זְעַהָן אַהֲרָן זְאַלְמָט פְּאַדְשָׁתָה זְעַהָן פְּרוֹתָה פְּנֵי זְעַקְעָן גְּבָתָה
זְאַגְּעָן מִתְּמָהָה אָן זְעַקְעָן אַהֲרָן זְעַקְעָן זְעַדְנָעָן מְשָׁנָהָה לְמַעְלָה גְּבָתָה
זְאַלְמָט אַהֲרָן לְעַדְנָעָן אַלְמָט מְצִיטָהָה פְּנֵי זְעַקְעָן בְּלָהָרָמָה גְּבָתָה זְעַהָן
אָן בְּרָק זְעַמְּרָהָה יְהָדָה מְעַלְעָן אָהָרָן הַמְּקָהָה אָן אָהָרָן אַנְדָּעָהָה מְאַהֲרָן זְאַלְמָט
אַהֲרָן לְעַדְנָעָן בְּסָדָה שְׁלָמָה.

אַהֲרָן דֵי חַבְּהָה בְּעַט אַהֲרָן זְאַלְמָט לְעַדְנָעָן דֵי אַזְהָרָה בְּנָהָר אָן מְעַן
זְאַלְמָט זְעַקְעָן דֵי קְדָשָׁה אָן אָן זְיַן האָבעַן בְּסָדָה דָּעַן קְדָשָׁה מְעַן זְאַגְּעָן

באתשע וועלבער איזינער זואס לערנט דען פרק משנית איז דען בדרכ
מען ניבט בוין מזחטן ריל.

או איזה וויהד מיר שטעלען אַמאַבָּה זאל מען קין שום תיארט
אייפישטיין איזה דער מאַבָּה נאָר פֿעַז מִשְׁהָ בֶן שְׂרָה (בן שמואל יעקב)
זהו הויה מעביר על מהותה נפטר חנצ'ה.

יעגנון דען סדר פון וויש האיך נאָר שטעלען או השיחת וועט
מיר נאָר שענקלען דאמ בעגן פֿאַדְלִיְפֿיג וויס אַיך נאָר נבע האס עט
וירד זיך נאָר צוֹן בֵּית דִּי צִיְּתָוִירָה קומען מה שיולה הנמנּוּן יעשה השבל
אַיך האָפָּה דאמ איזה ווירד אַיך ניבט קריגען איזה ווירד שין אליען פֿעַז
שטיין זואס צוֹן ובפֿרט אַיך האָבָּה נאָר דער פֿלִידָאן ניבט חתונת גען
מאָבטה השיחת זאל מיר העלפֿען בֵּית צוֹן בעגן נאָר איזה חתונה מאָבען
נאָר אַמענטיש וויסט ניבט וויטענען מאָהען אַיך דאָהער זאלט איזה
ווען ז נאָל חתונת האבען צוֹן אַין הַהָּהָ ניבט געבען זי צוֹן אַין בָּר אָן
פֿון דעט זואס עט ווירד בליעגען נאָר צוֹן אַבלעגען אַהיין זאָס עט קיטט
פֿיר ברבחין זאלט איזה אַיך נראָד צוֹטְיַלְעַן נאָר אַיך האָפָּה נאָר דאמ
השיחת ווירד מיר נאָר העלפֿען אַיך זאל איזה חתונת מאָבען אַיך אליען
אליען אַיך אַרְדָּעָנוּן בְּרַעֲנָעָן בְּרַעֲנָעָן רצון.

משיח עלה למלוכה
שבעים שנה זו ימי חייו
הו מעביר על מהותה
ב אלול ת"ש לפ"ס.